

РЕШЕНИЕ

№ 29

гр. Т., 12.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – Т. в публично заседание на дванадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: АНГЕЛ Г. ПАВЛОВ

Членове: ЯВОР ПЛ. ТОМОВ
ПЛАМЕН М. ДРАГАНОВ

при участието на секретаря ЦВЕТЕЛИНА С. ТОТЕВА
в присъствието на прокурора Д. П. С.
като разглежда докладваното от ПЛАМЕН М. ДРАГАНОВ Частно
наказателно дело № 20243500200095 по описа за 2024 година

Производство по чл. 32 във вр. с чл. 16, ал. 1 – 8 от Закона за признаване, изпълнение и изпращане на решения за конфискация или отнемане и решения за налагане на финансови санкции.

Образувано е по постъпило в Окръжен съд - Разград Удостоверение по чл. 4 от Рамково решение 2005/214/ПВР на Съвета относно прилагането на принципа на взаимно признаване на финансови санкции, издадено въз основа на Решение СЛВ № 2062 5422 5025 0517 от 09.08.2023 г. и влязло в сила на 20.09.2023 г., постановено от несъдебен орган - Politie Brabant – Noord, Transactiemodule, Кралство Нидерландия, с което на българския гражданин Н. Л. Л. с последен известен адрес гр. Т., ул. „П.“ № 13, роден на ***** г. в гр. Т., за нарушение, извършено на 16.06.2022 г. в 15.15 часа в Oss, Dosfalaan, Нидерландия, за това, че ползва мобилен телефон по време на управление на моторно превозно средство, с което нарушава правилата за движение по пътищата, е наложена финансова санкция в размер на 140 евро.

В съдебното заседание прокурорът взема становище за основателност на направеното искане за признаване и изпълнение на решението за наложената финансова санкция.

Засегнатото лице, чиято точна самоличност, ЕГН и адрес са установени след направена в НБДН справка – Н. Л. Л., с ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес . Т., ул. „П.“ № 13, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Съдът като се запозна с доказателствата по делото установи следното:

Изпратеното за признаване по реда на чл. 30 и следващите от Закона за признаване, изпълнение и изпращане на решения за конфискация или отнемане и решения за налагане на финансови санкции (ЗПИИРКОРНФС) Удостоверение по чл. 4 от Рамковото Решение 2005/214 на Съвета, издадено въз основа на Решение на несъдебен орган – Politie Brabant – Noord, Transactiemodule, Кралство Нидерландия, постановено по преписка СЈІВ № 2062 5422 5025 0517 на 09.08.2023 г. и влязло в сила на 20.09.2023 г., е въз основа на констатирано административно нарушение, което съгласно фактическото му описание съставлява административно нарушение и по българското законодателство.

С оглед естеството на допуснатото административно нарушение, безспорно съставляващо поведение, което нарушава правилата за движение по пътищата, то и съгласно ал. 2 от чл. 30 от ЗПИИРКОРНФС, в конкретния случай, макар и налична, двойната наказуемост не е изискуема като условие за признаване.

Удостоверението е законосъобразно от формална страна, като видно е, че същото е подписано и съдържанието му е удостоверено от компетентния орган на издаващата държава. Придружено е с изискуемия превод на български език и е издадено по образец, съгласно чл. 4, ал. 1 от Закона. Удостоверението е постъпило по пощата съставляващ един от начините, предвиден в условията за надлежна кореспонденция по чл. 9, ал. 3 от Закона.

Удостоверението е законосъобразно и по същество, доколкото при извършената проверка съдът не установи основания за прилагане на факултативно предвидените предпоставки, при които съдът може да откаже признаване и изпълнение на Решението.

1. Представеното Удостоверение е пълно и отговаря на Решението, приложено по делото, като имената на лицето, местоизвършването на нарушението, размерът на наложената финансова санкция, референтния номер на преписката, по която е издадено Решението и датата на издаване са идентични с отразените в преведеното Удостоверение.

2. Съгласно изричното посочване от компетентния изпращащ орган на обстоятелството, че в изпълняващата държава не е постановено решение срещу същото лице за същото деяние и че няма такова решение, което е изпълнено в държава, различна от решаващата или изпълняващата държава(б.”з”, т. 1 б.”б” от Удостоверението), не е налице условието за отказ по чл. 35, т. 2 от Закона.

3. Не са налице и основания за отказ от признаване и изпълнение, свързани с особеното качество на българския гражданин, спрямо когото е издадено Удостоверението. Видно от установените пълни данни за самоличността на Н. Л. Л., същият е пълнолетен - роден е през 1999 г. и съгласно българското законодателство е наказателно и административно отговорен, а с оглед социалния и обществения му статус, не е лице, по отношение на което съществува законодателно предвиден имунитет или привилегия, правещи изпълнението на решението недопустимо. В този смисъл не са налице и основанията за отказ от признаване и изпълнение, предвидени в чл. 35, т. 8 и т. 4 от ЗПИИРКОРНФС.

4. Не са налице и основания за отказ, изведени от материално правните предпоставки за действие на постановеното Решение и наложената със същото финансова санкция за административно нарушение. Видно от констатираното време на извършване на нарушението, влизането в сила на същото и местоизвършване на нарушението – изпълнението на решението НЕ Е с изтекла давност по българското законодателство, която съгласно чл. 285, ал. 1 от АПК е пет години от влизане в сила на акта и НЕ СЕ ОТНАСЯ за деяние, подсъдно на български съд, както и не се ОТНАСЯ за деяние, което според българското законодателство да се счита извършено изцяло или отчасти на територията на България, нито се ОТНАСЯ за деяние, което да е било извършено извън територията на издаващата държава и българското законодателство да не позволява предприемане на наказателно производство по отношение на такива деяния. В този смисъл не са налице основанията за отказ от признаване и изпълнение, предвидени в чл. 35, т. 3 и т. 5 от Закона.

5. Посоченият в Решението и в представеното Удостоверение размер на наложената финансова санкция е 140 евро, което е над предвидената в чл. 35, т. 6 минимална санкция от 70 евро, поради което и не е налице и отрицателната предпоставка по чл. 35, т. 6 от Закона.

6. Не е налице на следващо място и основанието, изведено от неизпълнение на процесуалните изисквания, свързани с гарантиране правото на защита на наказаното лице, обобщени в условията по чл. 35, т. 9, т. 10 и т. 11 от ЗПИИРКОРНФС. Съгласно б. "з", т. 2, б. "б" от представеното Удостоверение е видно, че производството е било писмено и в съответствие със законодателството на издаващата държава - Кралство Нидерландия, засегнатото лице е било уведомено лично или чрез упълномощен според националния закон представител, относно правото си да обжалва решението, както и за сроковете за обжалване. Съгласно б."г", т. 1, ii от Удостоверението, издаващата държава е потвърдила реализираното право на засегнато лице, което надлежно уведомено, е имало възможност да отнесе въпроса до съд по наказателни дела. В този смисъл гаранциите, предвидени с разпоредбите на чл. 35, т. 10 и т. 11 са били спазени, респективно не са налице основанията за отказ от признаване и изпълнение, посочени в тези разпоредби.

При извършената справка за фиксинга на БНБ към 09.08.2023 г. (съгл. изискването на чл. 16, ал. 8 от ЗПИИРКОРНФС) за курса на българската валута към паричната единица - евро, съгласно Решение № 233/1998 г. на БНБ, фиксиращ постоянното съотношение между двете парични единици – 1 евро се равнява на 1955,83 лева. С прилагането и на Закона за деноминацията на лева обн. в ДВ.бр.20/05.03.1999 год. в сила от 05.07.1999 год. официалния фиксиран курс на 1 евро е 1.95583 лева. От така посоченото следва, че равностойността на 140 евро по официалния фиксиран курс на БНБ е 273.82 лева.

По изложените съображения съдът намира, че са налице законовите изисквания за признаване и допускане изпълнение на Решението за налагане на финансови санкции, предмет на настоящото производство, поради което и представеното Решение следва да бъде признато и изпратено за изпълнение на компетентния за това орган, който в Република България съгласно чл. 6, ал. 2 от ЗПИИРКОРНФС, е Националната агенция за приходите.

Ето защо и на основание чл. 6, ал. 1 и чл. 31, ал. 1 от ЗПИИРКОРНФС съдът:

РЕШИ:

ПРИЗНАВА Решение по преписка СЛВ № 1062 5422 5636 2830, постановено на 09.08.2023 г. от несъдебен орган – Politie Brabant – Noord, Transactiemodule, Кралство Нидерландия, влязло в сила на 20.09.2023 г., с което по отношение на българския гражданин Н. Л. Л., ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес гр. Т., ул. „П.“ № 13, е била наложена финансова санкция - глоба в размер на 140 евро с равностойност 273.82 лева за наказуемо деяние по националния закон на решаващата държава - нарушение на чл. 2 от Закон относно административната уредба при нарушаване на разпоредби на Кодекса за движение по пътищата на Кралство Нидерландия

ПРЕПИС от настоящото решение да се изпрати незабавно на Национална агенция за приходите за изпълнение по реда на Закона за Националната агенция за приходите и Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. След получаване на решението НАП своевременно следва да уведоми настоящия съд, както за предприетите действия по изпълнение на решението на основание чл. 36 във вр. с чл. 22, ал. 2 от ЗПИИРКОРНФС, така и за резултата от същите, с оглед изпълнение задължението на съда по чл. 38, ал. 1, т. 4 от същия закон.

ДА СЕ УВЕДОМИ незабавно компетентния орган на издаващата държава, посочен в Удостоверението, б. “г“, за признаване на решението. С оглед изричното отбелязване на издаващата държава, че желае да бъде уведомена чрез формулярите, прикачени на сайта EJM (European Judicial Network) и с оглед резултата, приложимо е уведомяването чрез Формуляр 2.

Уведомителен формуляр да се изпрати незабавно и на Министерството на правосъдието на Република България, на основание чл. 38, ал. 2 от ЗПИИРКОРНФС.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Апелативен съд - Варна в седмодневен срок от днес, като обжалването съгласно чл. 20, ал. 1, изр. последно от ЗПИИРКОРНФС не спира изпълнение на решението.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____